

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 4 frt.
Fél évre . . . 2 frt.
Negyed évre . . . 1 frt.

Minden a lap szellemi részére vonatkozó közlemény, továbbá előfizetések, hirdetések, felzárólatások ide intézendők.

SZERKESZTŐSÉG
I. tized 226. szám.

SZENTÉS ÉS VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI IPAR ÉS GAZDÁSZATI HETILAP.

MEGJELEN MINDEN SZOMBATON.

HIRDETÉSI ÁRAK:

3 hasábos pöttyösorát
egyszeri hirdetésnél 20
kr., kétszerinél 15 kr.,
háromszorinál 10 kr.
számítatik.

„NYRLET” ÉS
minden sor 15 kr.

Bélyegdíj minden egyes
beiktatásnál 30 kr.

Bérmertelen levelet
nem fogadunk el.

A helybeli két segélyegylet új alakulása.

Városunk lakossága két évtized óta hozzá van szokva csekély heti betétek által magának egy kis tőkét gyűjteni s önjerejéből a maga jólétét előmozdítani. S örömmel konstatahatjuk, hogy a takarékoság elve városunkban évről évre nagyobb tért hódít, különben az alkalom is, főképp városunkban, igen kedvező. Azon kevés szerencsés polgár, ki nagyobb jövedelmi forrással rendelkezik, valamelyik takarékpénztárban gyümölcsötveti fölségét. De szegény embernek másnemű intézet kell. A ki nem akarja magát lekötelezni rendszeres, heti betétek fizetésére, az megtakarított filléreit bármikor a postatakarékpénztárba viheti, hol az állam a legbiztosabb garanciát nyújtja. Azonban sok ember azon meggyőződésből kiindulva, hogy csak akkor tesz félre egy-két garast, ha „muaszij”, szívesen rója magára azon sokszor neheznek látszó terhet, hogy kisebb-nagyobb összeg heti befizetésére kötelezi magát, hogy bizonyos számú évek múltán egy kis tőkére teljessen szert. E célra városunkban kétféle alkalom volt s van most is, melyet a két segélyegylet nyújt. Az egyik — hogy a korrendet megtartsuk — 50 kr. heti betétre van alapítva s tartama 10 évre terjed, a másik a legszegényebb, legbizonytalanabb jövedelmű néposztálynak való, a melynek 50 kr. is nagy summa, ez 20 kr. heti betéteket fogad el. Ez utóbbitól jelenleg nem akarunk hosszasan értekezni, csak annyit említnék, hogy ezen u. n. kölcsönös segélyező szövetségbe minden évben új csoport részvényes léphet be, a mely magát szintén 3 évre kötelezi, tehát módjukban áll mind új tagoknak belépni, mind a régieknak újból tehetségek szerint részvényt váltani, s föltötte üdvös ezen intézmény azoknak, kik nem képesek hetenkint többet félretenni. Hogy az oly csekély tőke valami nagy reményekre senkit sem jogosíthat fel, az nagyon is érthető, de nem is lehet más célja, mint hogy a szegényebb sorsuakat bármily csekély tőke gyűjtésére serkentse s szükség esetén nekik olcsó kölcsönöket nyújtson.

Egészen más szempont alá esik azon pénzüntezet, mely „Szentési Hitelszövetkezet” név alatt a f. évi december hó végén működését végző „Szentési Segélyegylet” helyébe lép. A mostani segélyegylet igazgatótanácsa áthatva a segélyegylet két ízben tíz-tíz évig terjedő működésének ügyességétől s megbecsülhetetlen hasznosságától, a segélyegyleti intézményt fenntartani óhajtván egy bizottságot alakított, mely husz évi tapasztalatokból kiindulva oda törekszik, hogy mind a mostani segélyegylet ez év végén működését befejezi, újkör mindjárt egy hasonló célú, de más, helyesebb elveken alapuló új pénzüntezet „Szentési Hitelszövetkezet” név alatt életbe lépjen. Mint a lapunkban közölt hirdetésből olvasható, ezen hitelszövetkezetbe f. évi december 1-éig lehet belépni egy vagy több részvény aláírása által. A fennállási idő ennél is 10 évre van szabva, a heti betét úgy mint eddig egy-egy részvény után 50 kr. Ezt tehát bővebben szükségtelen fejtegetni.

De lássuk azokat a helyesebb elveket, melyeken ez intézmény alapszik.

Először is nemcsak a részvényeseknek, hanem más hitelképes polgároknak is ad kölcsönt, s így nem kell attól tartani, hogy az intézet nem tud mit csinálni a heverő pénzzel, a mi a mostani segélyegyletnek főbaja volt; mert a fölsleges pénzt csekély kamat mellett kellett valamelyik takarékpénztárban elhelyezni, mert a segélyegylet sok

hitelképes tagja nem vette igénybe a kölcsönt, nem tagnak pedig nem volt szabad kölcsönt adni.

Másodszor nagy előny az, hogy a megalkotandó segélyegylet ép úgy fog foglalkozni váltószámitolással s ép úgy fogad el bárkitől kamatozás végett pénzt mint a takarékpénztárak; ez által oly intézet rangjára emelkedik, mely bármely pénzüntezettel versenyezhet; megkönnyíti a rövidebb lejáratu kölcsönt, továbbá jelzálagra, értékpapírra, ékszerekre ad kölcsönt, tehát a legszélesebb alapokon nyugszik.

Harmadszor nagy haladást látunk az igazgatóság szervezetében is. A mostani segélyegyletnél az volt a baj, hogy az igazgató választmány sok tagból állott s nem egy ízben történt, hogy a megjelent tagok csekély száma miatt a gyűlés megtartható nem volt s így a kölcsönre szorult részvényes — miután kölcsönét a gyűlés meg nem tarthatása miatt nem tárgyalták — sokszor a legkellemetlenebb helyzetbe jutott. Most ezen a bajon is van segítve. Ugyanis az igazgatótanács a két igazgatót kívül csak 6 tagból áll, kik sokkal könnyebben fognak mozoghatni s összejöhetnek mint egy 15—20 tagu testület. De szükségese is, hogy pontosan jöjjenek össze, mert az intézet szélesebb körű ügykezelése miatt nem lesz elég havonként kétszer ülést tartani, hanem minden héten egyszer; azt pedig senki sem kívánhatja, hogy akár 6, akár több részvényes az összes részvényesek érdekében ingyen fáradozzék, sőt tudja azt, hogy fáradozásuk — mint ez minden pénzüntezetnél szokás — némileg jutalmazva van, teljes odaadással fogják köteleességeket teljesíteni.

Ezeket a pontozatokat tartottuk szükségesnek kiemelni mint olyanokat, melyek mindannyi kedvező újítást jelentenek s melyek hivatva lesznek ezen hitelszövetkezetet magasabb színvonalra emelni. De nem szabad arról sem megfeledkezni, hogy a midőn ezen új intézet működését megkezdi, ne legyen jelszava különféle címek alatt a kamatlábat magasra emelni — s hisszük is, hogy nem fog úgy eslekedni — hanem a rideg utilitarismus mellett őrt álljon a humanismus, mert ez volt régenten is a pénzüntezetek alapításának főalapja, sőt a nagy Széchenyi buzdító szava is a humanismusból indult ki. Ez legyen az új intézet jelszava s akkor feladatát a legnemesebben fogja betölteni.

Mit beszélnek a szomszédok?

A Mindszenten megjelölő „Mindszent” című hetilap azon alkalomból, hogy megyénkben a legutóbbi megyei gyűlésen tárgyalva vasutitay oly nagy mozgalmat és izgalmat okozott, egy cikksorozatot közöl e cím alatt „Vasutügyek.” E tárgyalogasan írt cikksorozatból ez alkalomból a következő részletet közöljük.

„A megye törvényhatóságának közgyűlése tudomásul vette, illetve jóváhagyta Szentés városának határozatát a kun-szent-mártoni vasut csatlakozás tárgyában! Évek során át annyira elc épeltté vált e tárgy, hogy az alkudozás történetét leírni fölslegesnek tartjuk, olybá vesszük a dolgot, mintha a be nem fejezett tárgyalásokat siker koronázta volna, az az megvolna az egyezmény Szentés városa és Kun-Szent-Márton között, mint a hogy nincs meg.

Ezreket költött el Szentés városa különféle vasuti tervekre, számos tervezet lett már föllálitva és ismertetve, sokféle kombináció szerint csatlakoztak a szentesiek hol H. M.-Vásárhelyig terjesztvén a pályát, hol érdek körükbe vonták a szegváriakat, mindszentieket, sőt a csongrádiakat is, alkudoztak a tenyőiekkal, kun-szent-mártoniakkal eredménytelen.

Később aztán a szentesiek arra az eszmére jöttek, hogy bizony ha Szentés lesz a vasut végpontja, abból Szentésre roppant haszon hárulik, Szentés lesz a vidék gyupontja, a kereskedelem, ipar e vidéken központja Szóval Szentés e vidék emporiuma leendő.

Nem kellett ezentul Szentésnek a fönt elősorolt községek, városok egyike sem, önmaga állott alkuba a már megalakult érdekkeltséggel, elhatározták, hogy vas-

ut legyen minden áron. És a megye? Köztudomás szerint jóváhagyta a város határozatát.

Vajon megfellebbezték-e az ellenpártiak a megye határozatát? (Hiszen majd megkapták volna a magukét! Szer.) Jóváhagyja-e a muiszter a 340.000 frt fölvételét?

Jövedelmező lesz-e e pálya, ki tudná megmondani! De annyit mondhatunk, hogy e pálya sem lesz életképes úgy, a mint tervezve van, Szentés városának és lakosságának is óriási áldozatába fog kerülni a vasuti összeköttetés úgy, a mint a dolgok ma állanak.

A vasut Szentés városának 340.000 frtba kerül, ha ugyan ez összegért kiépíthető lesz a pálya. Nem akarunk itt statisztikai adatokat fölsorolni, nem hosszabb elmélkedésbe és vasutügyi politikába bocsájtkozni, csak ama egyszerű és alapos nézetünknek adunk kifejezést, hogy az illető vezérferfiak tevédsében vannak, számadásuk, tervezetük sohasem fog a jelen körülmények között a valónak megfoeni, a várakozást kielégíteni.

Igaz az, hogy Szentés városának határa nagy; kétségtelen, hogy Szentés városa élel lelkes férfiak állanak, népe elég jó módú, kereskedelme elég élénk; de mindezek dacára a Szentés végállomású pálya nem hogy jövedelmező nem leendő, de állandó veszteségekkel fog küzdeni.

A mit Csongrádról a Tisza közelségét illetőleg mondtunk, Szentésen is fönnáll, igaz, hogy Szentéstől a Tisza messze fekszik, sajnos, de áll az is, hogy míg a szállítató a Tiszához ér, ismételt vámosok a szállított áru árát tetemesen terhelik, amde igaz az is, hogy óriási terhekkal kell küzdenie a vasut-társulatnak is.

A 340.000 frt évi kamata, törlesztési hányada oly nagy, hogy egyedül a tőke s kamatai naponként 50 frt tiszta bevételt emésztenek meg, hát a szolgál személyzet, hivatalnok sereg, igazgatóság, gépek koptatása, elhasználandó anyagok ára hol van?!

Nincs oly egyén, ki el nemné válnai az 50 frt fizetését naponként az összbevételért, hát a többi kiadás hol van? Legfűcsőbb a dologban az, hogy ha a bizottság és a kun-szent-márton-tenyői érdekeltség között méltányos egyezség nem jó létre: a jelzett város, illetve az érdekeltség a Szentésről irányított forgalom hasznát ép úgy élvezi, mint maga Szentés, a viszont Szentés felé érkező áruk és egyének után a többi érdekeltségnek meglesz a haszna, míg Szentésnek kizárólag helyi és közel vidéki forgalma és abból folyó jövedelme leendő!

Szentés tehát, ha egyezsége nem lép a már fönnálló érdekeltséggel, jövedelme ad annak, viszont azok forgalmának előnyében nem részesleendő. Egyezség nélkül aránytalanul nagyobb lesz kezelési költsége és kiadása, az egyezség pedig igen drága áru lehet, mert a tenyőiek ügye nagyon rosszul áll.”

Néhány észrevétel a „Szentési Lap” handabandáira.

A ki a vasutügyre vonatkozólag közölt válaszukat figyelemmel olvasta, meggyőződhetett róla, hogy nem üres phrasizokkal, hanem kellő érvekkel utasítottuk vissza a „Szentési Lap”-nak lapunk szerkesztője ellen intézett s többek által inspirált támadását. Mit tesz erre a „Szentési Lap”? Oly hangon beszél, mely püncra való, a hová mi nem követhetjük s a melyely olvasóink föltűzőket sérteni nem akarjuk. Azonban szükségesnek tartjuk a következőket megjegyezni.

Különös s igen jellemző dolog, hogy a „Szentési Lap” szerkesztője mind az tagadja, a mit a H.-M.-Vásárhelyen megjelenő két hírlap s e két nyomán a mi lapunk a legutóbbi megtartott érdekeltségi közgyűlésen a 10 millió ügyre nézve egybehangzóan közölt, ő maga pedig mint jelenvolt saját fölfeivel hallhatók.

A saruk megoldására való állomás régen lévén már betöltve le-jobb akarattal sem aspirálhatunk rá, de esztük ágában sem volt rá aspirálni.

A „Szentési Lap” szerkesztője preatot mond a Bach-korszakban szolgált hivatalnokokra, mert nála mellékes dolog, hogy ki miképp szolgált s mely jellemű ember. Pedig ő is ismer, sőt nagyra becsül velünk együtt nem egy tiszteletré méltó ferfiut, kik hasonlóképen azon korszakban szolgáltak, de azért jellemes emberek voltak és maradtak. Tamlja meg a historiából, hogy minden korszakban voltak jellemes s jellemetlen emberek, ma ép úgy mint azelőtt bármikor s hogy az emberek jellemének megítélésénél első sorban tetteik figyelembe veendőik.

Hogy mennyire szereti a „Szentési Lap” az igazságot s mennyire alapszik és őszinték felszólalásai, mutatja Toth János megyei főjegyző urnak lapunk mai számában közölt ektalan replikája. Tessék ezentul is hiteit adni a „Szentési Lap” támadásainak.

A Csongrád városi számadásokra nézve lelkiismeretünk egészen nyugodt, mert nekünk csak annyiban van részünk a dologban, hogy a megtámadott érdekeltek fölnék hozzánk beküldött védelmének szerkesztői kötelesegtüknél figy a lapunkban helyet engedjünk s mi ahhoz egy betűvel sem járultunk, tehát pártállást nem is foglalhatunk.

Végül ügyetlen oskolás gyerek módjára, ki társával nem bír, a gúnyolódás fogveréshez nyul. E tőrre sem követjük a „Szentési Lap” szerkesztőjét, habár dus választékot találunk akár a „Daruza”-ban, akár a hírhedt sajtóper okozott incriminált cikkben.

Ezzel a polemikát részünkről befejezettnek nyilvánítjuk.

Válasz a „Szentesi Lap” vasutügyi cikkére.

Tekintetes szerkesztő ur!

Engedje meg, hogy a „Szentesi Lap” f. évi november 13-án kiadott 46-ik számában „Vasutügy” cím alatt a szentesi vasutügyi bizottság nevében aláírás nélküli közzétett cikke és abban foglalt vádaskodásra becses lapjában az alábbi néhány sorban felelhessek. (Igen szívesen. Szerk.)

Kötelességemnek tartom a jelzett cikke felelő első sorban azért, mert abban a szentesi vasutügynek a nagyméltóságú m. kir. belügyminiszteriumhoz felterjesztése körüli eljárás — tehát szorosan hivatalos állásommal egybekötött teendők — panaszolatnak és kifogásoltatnak, sőt az egész eljárás mintegy hivatalos hatalommal visszaélés színében tüntetett fel és hozatik a nagy közönség tudomására, — másod sorban pedig kötelességem felelni azért is, mert az említett cikkben foglalt vastag tévedést, illetőleg méltatlan és alaptalan vádaskodást szükséges helyrehoznom, következésképen a közönség előtt eredeti értékére — a semmire — leszállítanom.

Téves a jelzett vasutügyi cikk azon állítása, hogy a szentesi vasutügyi vonatkozó törvényhatósági határozat 1886 évi október 21-én meghoztatván, az 1886. november 5-én már jogerőre emelkedett és nyomban felterjeszhető lett volna.

Ezen határozat 1886. október 22-én hitelesített és hirdettetett ki a vármegye gyűlésén, és ettől számítva 15 nap alatt, vagyis november 6-án esti 5 óráig az ellen felebbezés levén beadható, csakis ekkor 1886. november 6-án vált jogerőjűvé.

A mi a felterjesztést illeti, bár köztudomás szerint ezen időben ágyban fekvő beteg voltam is, mindamelllett a szentesi vasutügyi vonatkozó felterjesztést már november 7-én elkészítettem és 8-án leírásra ki is adtam, s úgy tudom, hogy a felterjesztés és ahhoz mellékelte iratok 8. és 9-én az iroda által elkészítették, f. évi november 10-én már az ugyanakkor szintén ágyban fekvő alispán urhoz aláírás végett el is küldtetek.

Az alispán ur azonban aláírás előtt átnézvén az ügyiratokat, valami leírás hiabát fedezett fel azokban, miért a hibás iratnak újból leírását rendelte el, melynek fogantatása után a vasutügyi iratok 1886 évi november 11-én, tehát máskor már alispán ur által aláíratottak és ugyanakkor postára adva felterjesztettek.

A felebbezett vagy jóváhagyás iránt felterjesztendő határozatok felterjesztésének idejét úgy a bíróságoknál mint a közigazgatási hatóságoknál törvény szabja meg, és ezen határidő a felebbezési határidő elteite, vagyis a jogerőre emelkedés után következő 8 napon van megállapítva, így intézkedik az 1886. évi XXI. t. c. 9. § a is.

Ha már most a tisztviselő valamely felterjesztendő ügydarabot a felterjesztésre törvény által kiszabott 8 napon belül terjeszt fel a felsőbb hatósághoz — kérdem, mulasztást vagy törvénysértést követett-e el, hivatalos hatalmával visszaélt-e akkor, ha — mint jelen esetben — kétségtelen, hogy a határozat jogerőre emelkedése után 1886. november 6-ikától az 5-ik napon, vagyis 1886. november 11-én tette meg a felterjesztést?

A „Szentesi Lap” vasutügyi cikkében is elismeretik, hogy a szentesi vasutügyi 1886 november 11-én felterjesztett, minthogy pedig a fentebb előadottakból világos, hogy a törvényhatósági határozat 1886 november 6-án emelkedett jogerőre: — az is elvitázhatatlan, hogy a felterjesztésnél mind általam, mind pedig az alispáni hivatal által a törvény rendeletei betartottak s kötelesség mutasztás nem történt.

Ezeknél fogva a vasutügyi bizottság nevében köz-

zétett kijelentéseket és annak kebelében támadt állítólagos kínos benyomást, úgy állítólag a nagyméltóságú m. kir. belügyminiszteriumtól távirati uton kérni szándékoló vizsgálattal fenyegetést — minden törvényes alapot nélkülöző, csakis a hiszékeny és szakavatlan publicum félrevezetésére, egyes hivatalnok tekintélyének minden áron csorbítására alkalmas, de komolyan számba nem vehető — kijelentésnek kell tekintenem, s azt hiszem, hogy mind ezekről a nagy közönség is az előadottakból meggyőződést szerezhet.

Egyébiránt, ha a „Szentesi Lap” a vasutügyi bizottság feladatai közé tartozónak tekinti s tekintette a vasutügyi felterjesztéseit, kérdem: hol ülésezett és minő erélyes intézkedéseket tett akkor, midőn a szentesi vasutügynek 1886 augusztus 29-én Szentés város közgyűlésén történt jóváhagyása után ezen vasutügy a vármegye 1886 október 21-én tartott közgyűlésére — csakis alispáni sürgetés és a tárgyszerző elkészítése után 1886 október 13-án 6880/886 sz. a. érkezett fel akkor, midőn már, hogy a póttárgyszerző felvételét elkerülje, kénytelen volt alispán ur 4¹/₂ törzszám alatt sorozni ezen ügyet? Ez tehát, hogy a közszemlére kitétel után 1886. szept. 14-től egy hónapon át a vármegyére fel nem terjesztetett — a szentesi vasutügyi bizottságot legkevésbé sem indította cselekvésre, mert akkor a városi előjáróság volt érdekelve, — most pedig, hogy a megyénél a törvényes 8 nappal 5 napot igénybe vett a felterjesztés — mert a vármegye hivatalnokai az érdekeltek — tévedésből vagy tudva, de méltatlanul és alaptalanul vádaskodott.

En azt tartom, a törvény egyforma mértékkel mér mindenkinek, mérjük mi is hasonlóképen, úgy igazságosnak leszünk mind magunk mind mások iránt. Szentes, 1886. november 19.

Tóth János.
megyei főjegyző.

A csersav a kolera ellen.*)

— EGÉSZSÉGÜGYI CIKK. —

Dr. Ángyán Béla, a budapesti kolera-kórház főorvosa, közelebb a „budapesti kir. orvos-egylet”-ben a legelső orvosi tekintélyek — mint Korányi, Högyes, Babes, Navratil egyetemi tanárok — előtt nagyérdemű előadást tartott a „kolera gyógyításáról”, mely tekintettel a mármár országossá vált járványra a nagy közönséget is nagyon közelről érdekli.

Különösen figyelmet érdemel előadásának az a része, melyben Cantani nápolyi tanár új gyógyeljárását s ezek alapján saját kísérleteit ismertette. Ez új gyógy-mód a felekony orvosszereknek a belekbe való juttatásán alapszik, mivel a kolera ember gyomra sem ételt sem orvosságot meg nem tart. E célra úgy Cantani mint Ángyán különféle oldatokat használtak, míg végre Ángyánnak sikerült kísérletek alapján megalapítani, hogy valamennyi közt leghatásosabb az opium és a csersav (tannin) keveréke. Ezek ugyanis az ali hatású béltartalmat savasítják. A hőmérsék emelése által elhárítják a láz után beálló kihülés és megmerevedés stádiumát s a bél nyálkahártyára összehúzólag hatnak. A csersav hatása Cantaninak azon kijelentése által lett főfontosságúvá, hogy a kommbacillusok nem közvetlen előidézői a kolera-nak, hanem azok a belekben bizonyos ptomain nevű mérges vegyét termelnek s ez támadja meg és teszi tönkre a szervezetet. A tannin a belekbe jutva ugyanis a ptomainnak egy új vegyületet, úgynevezett tanáttá

*) Kiváló orvostól vettük az alábbi cikket, melynek közlését időszerűnek tartjuk, dacára, hogy a kolera már szűnőfélben van az ország több helyén. De tapasztalat bizonyítja, hogy őszkor fellépő kolera csak rendkívül szigorú től képes kiirtani; gyenge időjárás mellett áttelel s tavasszal — a mitől ez alkalommal Isten óvjon — újult erővel lép fel. Azért a jó tanács nem vész kárba soha s az óvintézkedéseket elhanyagolnunk semmi körülmények közt nem szabad.

egyessel, a mely már nem bir annyira mérgező hatással s nehezebben is szívódik fel, tehát utját állja a baj tovább terjedésének.

Azonban milderre — aránylag jósikert eljárásokkal nem sikerült többet elérnünk, mint hogy a halálozást 40% ra szállítottuk alá. Ez kétségbevonhatatlanul és világosan bizonyítja, hogy még mindig legfontosabb a kolera ellen az előzetes óvintézkedések szigorú megtartása, vagyis a baj kitörésének megakadályozása, mert ha már kitört, nincs biztos szerünk annak végzetes lefolyását megakadályozni.

Az előzetes óvintézkedéseket illetőleg pedig a berlini világhírű koleraorvos dr. Koch kijelentette, hogy „kolera időben a gyomorra kell főgondot fordítani, hogy az mindig tiszta és emésztőképes legyen, azaz a testnek jól kell táplálva lenni, hogy fertőzött légkörben is ellen tudjon állni a ragály hatalmának. Tudvalevő pedig, hogy a járványos idő épen nem kedvező az emésztési szervezetre, a gyomor ilyenkor csak lánghán teljesíti szolgálatát, sőt gyakran fel is mondja azt, az étel nem illik, hágyadság, levertség vesz erőt rajtunk, a mi már magában véve is betegség. Ezen kedvezőtlen körülményben rejlik a baj forrása. Ezt megakadályozni, ez ellen sikra szállni legfőbb feladatunk, a mit könnyen és biztosan elérhetünk, ha követjük dr. Koch mondatát s arany-szabályaink közé azt iktatjuk telgelsésk:

Csak rendszeren és jól kell élni,
S a kolera-tól nem kell félni.

A jó táplálék mellett azonban igen fontos még oly természetes szerek használata, melyek a gyomorra erősitőleg hatnak s betegség-ellenálló képességet fokoznak. Innen van, hogy az orvosok kolera-járvány idején a nagy csersav (tannin) tartalmú ismerts bor ivását ajánlják, ami ismét igazolja a fentebb ismertett gyógy-eljárás helyes voltát, vagyis, hogy a csersav leghatásosabb ellenszere a kolera-nak. S mennyivel nagyobbak kell lenni e hatásnak, ha a csersav nem izgató szeszes itának, hanem egy összetételében és hatásában a legjótékonyabb s általában bármikor használható elemi cikkeknek képezi alkotórészét.

A néhány év előtt forgalomba hozott s ma már széles körben elterjedt magyar találmány: „Hungária-kávé” egyesíti magában a jótékony és nagyfontosságú tulajdonságokat, amennyiben vegyészeti és orvosi hiteles bizonyítványok szerint kizárólag növényi alkotórészeinek tetemes részét csersav vagyis tannin képezi. Ezért van, hogy e kávénak a legcsekélyebb izgató hatása sincsen, jótékonyan hat a gyomorra s azt mindig rendszerben tartja; nyakot s az emésztést akadályozó részeket a belekből eltávolít, az emésztést és jó étvágyat előmozdítja, tehát kolera időben közegészségügyi szempontból megbecsülhetetlen prezervatívum.

Lehet ugyan, hogy ize és zamata — mely különben jó és kellemes — az ázsiai kávéhoz szokott inyeget teljesen nem elégti ki, de akinek egészsége drágább, mint a pillanatnyi élvezet, bizonyára képes lesz erről lemondani, s használni fogja a jobbat és hasznosabbat: a „Hungária-kávé”. S ha még tekintetbe vesszük azt a tapasztalati tény, hogy Fiume és Triest vidékén a tavalyi kolera alkalomával oly családok, melyek a „Hungária-kávé”-t állandóan használták, meg voltak kímélve a járványtól, jó lelkiismerettel kimondhatjuk, hogy e tápláló és csersavtartalmú itat fogva a gyomorrendkívül jótékonyan ható tápszernek járványos időben egy házból sem szabad volna hiányoznia.

Dr. Aeskuláp.

Világfolyása.

Külföldi politikánk. A magyar delegáció külföldi albizottságának ülésében gr. Kálnoky külügyminiszter a külföldi helyzetről ezeket mondá:

„SZENTES ÉS VIDÉKE” TÁRCÁJA.

VÉGZETEK.

(Folytatás.)

„Hogy hallottam volna?” mondá György; „hiszen még csak néhány napja sikerült nekem a hajóról elszökni s azon egyedüli amerikai, kivel azóta beszélhettem. Burton ur, ő sem ismerős New-Yorkban s azonkívül évek óta nem fordult meg ott. Azon szerencsétlen este óta New-Yorkból semmit sem hallottam s csak a hajó fűdelzetén nyílt alkalmam néhány sort haza küldeni, melyek azonban Talcahuánából nem előbb miut a legközelebbi gőzhajóval továbbittatnak.”

„És nem szándékozik ön ezt a hajót hazatérésére felhasználni?”

„Épen azért kerestem föl a követési hivatal, hogy módot nyujtson nekem az elutazáshoz, mert azt a kevés pénzt, a mivel eltűnésemkor reudelkeztem, úgy is ellopják.”

„Magától értetik,” mondá Hewes ur, „hogy bármily öszszeggel, a milyent igényel, rendelkezésére állok.”

„Fogadja érte őszinte köszönetemet.”

„De minden esetre érdekelni fogja önt az is, ha meghallja, mi történt New Yorkban hirtelen eltűnése után —”

Hewes ur hirtelen elhallgatott, mert közvetlen ajtaja előtt egy kissé erős hölgyi hangokat lehetett hallani.

„Az én nőm —” mondá a követ kissé zavartan — „tudatom kell önnek, kedves Halay ur, hogy —”

E pillanatban kitarult az ajtó s a külsőben megjelent a fiatal lady, ki éles hangon s figyelembe sem véve a szobában lévő idegent, kiáltá:

„Ugy, uram — dacára, hogy négy nap óta távol volt, annyira sem tartja érdemesnek, hogy nevének jó napot kívánjon!”

György felugrott a székről s úgy nézte az asszonyt mint valami kísértetet.

„Janka!” több szót nem birt kiejteni s mintha valami búvész arra a helyre szegezte volna, egyetlen tagját sem tudta megmozdítani, sőt még szempillája sem mozdult meg.

A boszankodó fiatal hölgy gyorsan feléje fordult s azon pillanatban minden csepp vér tűnt el arcáról. Első érzelmé szüntén ijedség és meglepetés volt, mert nagyon is gyorsan és váratlanul történt a találkozás, mindazáltal a hölgy sokkal hamarabb jött magához mint György. Gyönyörű arca még mindig olyan volt mint a márvány, de finom metszésű ajka körül már is mutatkozott hideg, majdnem megvettó vonás.

„Halay ur,” mondá röviden s szakadozottan — „ez valóban váratlan találkozás. Sajnálom, hogy sejtetel-ül utjába jöttem —” s még csak egy megsemmisítő tekintetet vetvén előbbi „kedvesére” fennhordott fejével s büszkén távozott a szobából s becsapta az ajtót.

És György még mindig mozdulatlan maradt s utána nézett. Janka — az ő Jankája volt-e az? — de az teljes lehetetlen volt — az a követ neje az a kis őrdög a háznál — és azután? — nem mondta-e neki Burton, hogy Hewes ur több mint öt hónapja más, míg ő nem sokkal előbb hagyta el New Yorkot? — S a hölgy mégis ismerte nevét — és az a megvettó tekintet, melyet rá vetett — Janka — kinek képe forró, kínos vágygál tölti el egész szívét — menyasszonya — mindene a világon — és most — ezelőtt néhány perccel előtte állott, ott közvetlenül előtte az ajtóban s nem rohant keblére — nem fogta meg s nem tartotta vissza, hogy teljes életében sohase bocsássa el magát! Feje zugott — a gondolatok zúzték egymást és majdnem önkéntelenül a legközelebbi szék támlájába fogódzott, hogy megállhasson.

Hewes ur eközben szótlanul szemlélte a fiatal embert s könnyen lehetett megismerni, hogy a fiatal embernek sejtelmé sem volt arról, m szeriut egykori kedvesével mint férjes nővel fog találkozni. Azonban a lady mégis kissé korán jelent meg — a követ erre elő akarta készíteni, mert egy váratlan találkozásnál más eredménytől tartott. Most azonban, miután minden szerencsésen történt, azzal is mezelegedettnek látszott, sőt titkos mosoly volt látható ajkán, melyhez azonban kesű érzés is járult. Zavart, csodálatos gondolatok támadtak ő benne is. Végre megszólalt:

„Foglalja el helyét, Halay ur — nőm megzavart bennünket és tulajdonképen kissé korán jelent meg. Kérem, tessék helyet foglalni s igyunk még egy pohár bort — most már senki sem fog zavarni — az ön szivara elaludt, ugye?”

György még mindig úgy nézett rá, mintha álmodott volna; Hewes pedig időt engedvén neki, hogy magához térjen, megtöltte ismét poharát, elébe tette s után mondá:

„Önök sejtelmé sem volt, hogy Wood Janka kis-asszony nőmmé lett?”

„Nem volt,” viszonzá a fiatal ember a neki nyujtott poharat majdnem gépiesen elfogadván s kiirtívén — „és én az egész dolgot nem értem.”

„A dolog kissé gyorsan ment.”

„Most még nem értem, hogy volt az lehetséges. — Hiszen akkor közvetlenül eltűnésem után kellett férjhez mennie — s én azt hittem —”

„Hogy há lesz önhöz,” tévé hozzá Hewes inkább önmagához szólva — „azonban — ne tessék őt szigorúan megítélni — ő azt hitte, hogy ön rossz szándékból hagyta el.”

„És hogyan gondolhatta azt! hiszen csak ismer-nie kellett engem, ha egész életét rám akarta bízni?”

Folyt. köv.

Két részre osztja a bolgár kérdést. Egyik, mely tisztán bolgár, a másik, mely a mi érdekeinket érinti. E megkülönböztetést nem mindig tezik meg. Ránk nézve közönyös nem lehet, milyen alkotmány van Bulgáriában, s hogy ez, vagy az később történik-e? A mi minket érdekel, az, hogy annak lényege, a hogy a berlini szerződés Bulgáriát berendezte, miképen alteráltatik? A berlini szerződés Bulgáriát vazall államból szabad, önálló állammá tette, s nekünk érdekünk feltgyelni, hogy a berlini szerződésnek ezen alapelve meg ne változzék. Tehát erre nézve az alájegyzett nagyhatalmak hozzájárulása nélkül semmi változás nem történhetik Bulgáriában. A politikában egyike a legnehezebb dolgoknak, világosan fölmerni, mik az állandó s mik az átmeneti természetű dolgok? — Pedig e megkülönböztetéstől függ, hogy a helyes súly mire fektetessék. A közvéleményt ma Kaulbars tabornok működése izgatja fel. Pedig látjuk, hogy Kaulbars törekvéseiből tények nem váltak. A mi általa eléretett, az csak az, hogy a bolgárokkal Oroszország beavatkozását a legkellemetlenebb alakban érezette, s Európá közvéleménye előtt a bolgároknak nagy rokonszenvet teremtett. Kaulbars a bolgárokat összetartásra és erélyes ellentállásra ösztönözte magatartásával. Amit a mi érdekünk kíván, az, hogy semmi befolyás az ország önállóságára tört ne foglaljon olykép, hogy az az önállóság veszélyeztetve legyen. Bulgáriában a helyzet nem egy definitív helyzet képet mutatja. A Kaulbars-incidens el fog múlni anélkül, hogy melyebb nyomokat hagyna. A kellő elő nem készített egyestlés Ruméliával azonban számos oly bajt idéz fel a belállapotokban is, hogy végleges nyugalom és rend még hosszú ideig nem állhat elő. A Balkán-szigeten elkerülhetlenek az oly evolúciók, melyek az európai nagyhatalmaknak sok gondot okoznak. S ez még soká lesz így. A mit mi akarunk s a mi a mi céljaink, azokat Tisza Kálmán világosan kifejezte. Semmire sem törekszünk, a mik európai szerződések által fedezve nincsenek. Nem vagyunk abban a helyzetben, hogy a dologgal szemben körán állást foglaljunk. Sok érdekünk van keleten, de nem szabad abba a hibába esnünk, hogy érdekeinket egyik vagy másik államhoz kössük. Európai helyzetünk s állásunk kizárja az agresszív politikát. Monarchiánk egész alkotása olyan, hogy konzervatív külpolitikára van utalva. Ezt tartjuk szem előtt. Határainkon független és szabadon fejlődő államokat kell óhajtanunk. Ez hivatásunk.

Ha a berlini szerződés Ruméliát két részre osztotta, célja volt Törökországnak alkalmat adni, hogy befolyását s fölényét fentartsa ott. Törökország ennek nem tett eleget. Törökországnak módjában lett volna a filippopoliszi forradalmat megfékezni s a dolgokat a régi keretbe visszahelyezni. Erre hátoritást is kapott. A berlini szerződés Törökországot, habár kisebbitette, de erősíteni akarta. Ingadozó auctoritását helyreállítani kívánta. A bolgároknak minden óhajtsái, melyek teljesíthetők s melyek Törökország által sem perhorreskálatnak, figyelemben részesülnek. Többet erről nem mondhat, csak azt jelenti ki, hogy ébren örködik monarchiánk s Európa érdekei felett. Ha Oroszország egy komiszárust akarua Bulgáriába küldeni, a ki ott a dolgokat kezébe ragadná, vagy ha fegyveresen okkupálná, ez bennünket határozott ellenállásra készítetie. De Kaulbars működése erre még nem kényszerítő ok. Békés megoldás még ma sem lehetetlen. Ezt mindnyájan óhajtjuk. Viszonyunk az európai hatalmakhoz biztosít, hogy ha netalán kénytelenek lennünk erővesen beleszólni a keleti kérdésbe, barátokra s támogatókra számíthatnánk. A német szövetségnek egyes meghatározott alapelveken kell nyugodnia s meg kell lenni pozitív céljainak. Vannak érdekek, melyek közösek, de vannak, melyekre nézve nem kívánhatjuk egymástól, hogy közöseknek tekintség. A német szövetség több, mint csak szavak és betűk. S ha egyes kérdésekre akár Németország akár mi kijelentjük is néha, hogy azok nem ütköznek Németország vagy a mi érdekeinkbe, — ezek a kijelentések, mihelyt komoly veszélyek merülnek föl, semmisékké válnak. Viszonyaink a többi hatalmakhoz is jók, sőt az orosz kabinettel is barátságos lábon állunk. A békeszeretet minden oldalról megvan s ez a megoldásban szerepet fog játszani. A miniszter részletebben szolt Angliáról is. Oroszországgal szemben a szerződéses politika bázisán állunk s remélhetjük a békés, s nemcsak a mi, hanem az általános európai érdekeknek is megfelelő megoldást. Végül kijelenti, hogy óhajtaná, ha a delegációk részéről illetékes formában adatnék kifejezés, hogy Magyarországon sem chauvinistikus, sem háborus hangulat nem dominál. Kálnoky expozéja után kérdéseket intéztek: Falk, Zichy Jenő, Apponyi, And-

rassy, Horváth Gyula, Széchen Antal és Csernátony Lajos. Horváth Gyula kérdésére gr. Kálnoky azt felelte, hogy Bulgária jogosult aspirációit az európai nagyhatalmak fogják formulázni.

Andrássy Gyula gróf beszéde, melyet kedden a magyar delegáció külügyi albizottságának ülésén tartott, a legkiválóbb esemény, amennyiben Kálnoky külügyminiszter külügyi politikáját tőves alapon nyugvónak nyilvánítja. A kormánypartí „Nemzet” című lap e beszédről így szól: „Valóban az Andrássy Gyula gróf által kifejezett aggodalmakban formái tekintetben sok igaz van. Ki tagadhatná, hogy visszás és a berlini szerződésben alig gyökerező dolgokat művel Oroszország Bulgáriában? Ki tagadhatná, hogy Kaulbars, az orosz prokonzul bulgáriai szerepe mélyen sértheti egy Európa, mint különösen Ausztria-Magyarország közérzetét? És ki tagadhatná végre, hogy az Andrássy és Apponyi által említett ideiglenes állapot sok inkonvenienciát foglal magában?” A „Neue Freie Presse” többek között a következőket írja: Kálnoky gróf expozéja tegnap oly kritika alá vetett a magyar delegációban, mely formára ugyan enyhe és előzékeny, de amely nagy mérvben komolyan mondható s különös fontosságot nyert az által, hogy a delegációnak az az egyetlen férfi, ki az osztrák-magyar politika alapjáról s a német-osztrák szövetségről pontos képet alkothat magának, Andrássy Gyula gróf állott bírálók elére. A mióta Andrássy gróf nem külügyminiszter, nem mondott oly nagyfontosságú beszédet, mint a tegnapi volt. Elfogadta a Tisza válaszában kifejtett és Kálnoky által is felállított keleti programot, de minden kétséget kizárólag megértette, hogy e program eddigi kivitelével nincsen megelégedve. S azután oly őszinteséggel, a minő volt minisztereknél nagyon szokatlan, taglalta Andrássy azt a kérdést, mely a Kálnoky politikájának megjelölésében mindenesetre a főszempont, arra a többször felvett, de kielégítően máig sem megvilágított kérdésre, hogy miként fejlődhetett a dolog a német-osztrák szövetség fennállása dacára odáig, hogy Bulgáriában a nemzetközi jog megsértetett s a béke veszélyeztetettnek látszik s hogy nem lehetett volna-e e szövetség jobb és helyesebb kiaknázásával a bolgár válságot egészen megakadályozni.

London. Az a hír szárnyal, hogy a bolgárok az esetre, ha elfogadhatóbb jelöltet, mint Mingrelien herceget nem kandidálnak, a köztársaságot kiáltják ki egy triumvirátus vezérlete alatt, melynek tagjai a jelenlegi regensek lennének. A „Daily Chronicle” arról értesül, hogy a hatalmak közt eszmecsere jött létre egy követ konferencia megtartására a kelet-ruméliai kérdés megoldása tárgyában.

Pétevár. Az orosz hírlapok annak a nézetnek adnak kifejezést, hogy nincs mit tartania egy német háborútól. Koalíció csak Ausztria-Magyarország és Anglia közt jöhet létre s tekintve e két állam behelyzetét, a koalíció nem vesélyes. Oroszországnak tehát teljesen módjában van, hogy érdekeit keleten fegyveres kézzel kivívja. A Novosztij szerint a béke csak abban az esetben biztos, ha Ausztria-Magyarország és Anglia óvakodnak a bolgárügybe avatkozástól. Egyéb tekintetben a lapok nyugodt hangon írnak.

HIREK.

— **Megyei bizottsági tagok választása.** F. hó 16-án megyénk összes kerületeiben ment végbe az új megyei bizottsági tagoknak a kilépők helyébe való választása, melynek eredményét következőkben közöljük. Szentesen az I. kerületben: Bányai József, Burján Lajos, dr. Lábos Endre, Abaffy Zsigmond, Sarkadi N. Mihály (polgármester) és Tóth János megyei főjegyző. A II. kerületben: Szánthó Dániel, ifju Váradi Lajos, dr. Filó Lajos, Kovács Lajos tanító, Soós Ferenc és Soós Sándor. A III. kerületben: Pataki József, Szánthó Lajos, Kátai Pál János, Bálint József és Pásztor János. A IV. kerületben: Pataki Imre, Gyulai Sándor, ifju Temesváry Antal, Bartuc János és Józsa György. A szegvári kerületben: Ivankovics Imre (Mindszent), Mészáros Miklós (Szegvár) Tari Endre (Mindszent), Rác András (Szegvár), Pap Ákos (Mindszent), Varga Károly (Mágocs). A tápéi kerületben: Szél Antal (Tápé), Varjassy István (Horgos), Zsarkó Ferenc (Sándorfalva), Vittich Sándor (Sövényháza), Burg Dénes (Horgos). A dorosmai kerületben: id. Maróthy Gergely, Cékus Andor, Varga Imre, Málnai M. Imre. (A csongrádiakat jövőre közöljük).

— **A szentesi daleylet 25 éves fenállásának emlékére** a szentesi hölgyek által készített zászlószalag költségeinek fedezésére járultak (folytatás): özv. Belicey Pálné 1 frt, Csató Zsigmondné 1 frt, Hódy Pálné 1 frt, Kamocsay Jánosné 1 frt, Praznovszky Lajosné 1 frt, P. Balogh Mihályné 1 frt, Balázsovits Norbertné 1 frt, Szüts Jánosné 1 frt, Móc Kálmánné 1 frt, Csató Kálmánné 1 frt, dr. Cukkermann Sománé 1 frt, Pollák Sándorné 1 frt, dr. Götzl Bertalané 1 frt, Zoó Jánosné 50 kr., Zolnay Károlyné 1 frt, Főző Józsefné 50 kr., id. Temesváry Antalné 1 frt, Stark

Nándorné 50 kr., Gulyás Sándorné 1 frt., özv. Komáromy Dánielné 80 kr., Nagy Ferencné 1 frt, Wellisch Vilmosné 1 frt 50 kr., Kocsis Teréz 1 frt. 50 kr., Csuppai Mártonné 1 frt, Soós Pálné 2 frt, N. N. 50 kr., Csucs Antalné 1 frt, Farkas Gedeonné 1 frt, Kovács Lajosné 1 frt, N. N. 50 kr., Pócs Jánosné 1 frt, Sréter Ferencné 1 frt, Tóth Gyuláné 2 frt, Abaffy Ferencné 1 frt, Podhrádszky Ferencné 1 frt, Dohray Sándorné 2 frt, Tóth Kálmánné 1 frt. 50 kr., özv. Vesery Lászlóné 1 frt, Piti Józsefné 1 frt, Szeder Jánosné 2 frt, Nagy Imréné 1 frt, id. Sarkadi Nagy Mihályné 1 frt, Bakay Gézáné 1 frt, Sarkadi Nagy Ferencné 60 kr., Szánthó Lajosné 1 frt, Kutny Lajosné 1 frt, Marschall Nagy Róza 1 frt, Pataki Imréné 50 kr., Végh Sándorné 1 frt, Török Berta 1 frt, Gyulai Anna 1 frt, Virág Edéné 1 frt. összesen 53 frt. 90 kr.; az előbb kimutatott 42 frttal együtt összesen: 95 frt 90 kr.

— **Esküvő.** F. hó 30-án d. u. 3 órakor Fischer Albertnek Bleier Terkával, Bleier Ignác mészáros kedves leányával való egybekelése leend a helybeli izr. templomban. Boldogság kísérje a fiatal párt új életpályáján!

— **Közigazgatási bizottsági ülés** volt f. hó 13-án, melyen egyebek közt felolvasatott a belügyminiszter rendellete arra nézve, hogy a megyei árvászekek a kiskorúak örökbefogadásáról szóló rendeletet pontosan tartsák be. Azután olvastatott azon jelentés, mely szerint a tiszai hidtól a gőzhajóállomásig elkészített műút, melynek hossza 4/5 kilométer, mintegy 5000 frtba került, vagyis az előirányzott összegnél néhány száz frttal több ugyan, de még mindég igen olcsó áron, mi annak köszönhető, hogy a megye a kongót elkészítése után megmaradt téglanyaghoz és törmelékhez igen olcsón futott.

— **Figyelmeztetés.** Felhívjuk polgártársaink figyelmét egy a „Szentesi Hitelközvetkezet” mint a „Szentesi Kölcsonös Segélyző Szövetkezet” újbóli alakulásáról szóló s lapunk mai számában között két hirdetésre.

— **Táncvigalmat** rendez a szentesi iparos ifjak képző és segélyző egyletének rendezősege f. hó 27-én vagyis mához egy hétre Mészáros Sándor kávéházi termében az egyleti könyvtár javára. Ohajtandó, hogy az iparos osztály eddigimél nagyobb pártolásban részesítse a fiatalság jótékonycélu multságait.

— **Hirtelen halál.** Nagy Péter helybeli polgár, Nagy Imre esztergályos atyja, tegnapelőtt vacsora után hirtelen rosszul lett és meghalt. Halálát valószínűleg agyszélhűdés okozta.

— **A helybeli 48-as népkör** f. hó 21-én azaz holnap saját könyvtára javára táncvigalmat rendez, mely — mint rendezen — ez alkalommal is valószínűleg sikerülni fog.

— **Új üzletet,** még pedig bizományi, ügynökségi és szállító üzletet nyitnak városunkban Pollák Antal és Ehrlich János fiatal vállalkozók Pollák Erlich cég alatt. Ilyen üzletnek van is jövője városunkban, sőt nélkülözhetetlen, mihelyt városunk vasúti összeköttetést kap.

— **Kincsem sorsjegyek** még mindig kaphatók lapunk kiadóhivatalában, darabja 1 frtjával, 11 db. 10 frt.

— **Vásár.** A h.-m.-vásárhelyi őszi vásár — mint annak idejében közöltük — a Szegeden kiűtött kolera-járvány miatt nem volt megtartható, azért miniszteri engedély folytán ma, holnap és holnapután fog megtartatni.

— **Új vásár.** Csongrádmegyébe kebelezett Horgos községben a m. kir. keresk. miniszter évenként kétszer, február hó második és november hó harmadik hetébe eső hétfői napon országos vásártartást engedélyezett. Az első vásár e hó 15-én tartatott meg.

— **Neumann Jónás** jó és jelső borairól szóló s lapunkban között hirdetésre e helyen is felhívjuk a bor kedvelő polgárok figyelmét.

— **Kálmán Gergely pénzhamisító** bünygyében Kátana Béla kir. alügyész pénzhamisítás büntette miatt a vizsgálat megindítását indítványozta. Kálmánnál 137 db. hamis száz forintost találtak; 132 darabot a házkutatás alkalmával lakásán, öt darabot pedig elfogatása alkalmával tárcájában.

Gazdaszati és üzleti értesítés.

Szentes, 1886. nov. 19.

Mindezideig az őszi időjárás oly kedvező, hogy semmi kívánni valót nem hagy fent. A legkésőbbi buzavetések is szépen kikeltek, korábbiak pedig jól megerősödvé várjuk a telet; gazdáinknak is némi kárpótlást nyújtott az őszi legeltetés. Kerti munkák jól végezhetőek voltak, sőt a fa- és szőlő-ültetést is a legjobb sikerrel lehetett végezni.

Heti vásárunkra folyvást nagy a behozatal, különösen káposztából szállítanak sok száz kocsival, mely mindig jó ár mellett talál vevőkre.

Gabona piacunkra leginkább vidékről hoznak sok kukoricát és árpát, melyből az látszik, hogy itt van a legjobb ára.

Buzát igen keveset kínálnak, mivel annak ára pár hét óta alant áll.

Buza ára minként 7 frt 70 kr., 7 frt 80 kr.
 Árpá (köböllel) 4 frt 80 kr.
 Kukorica (köböllel) 5 frt 10 kr., 5 frt 20 kr.
 Zab (köböllel) 3 frt 60 kr.; mm. 5 frt 80 kr.
 Hizott sertés klja 32 kr., 34 kr., levonva párjánál 45 kilot és 4%-tolit.

— Milyennek gondolja a csorvási bíró a hordágyat? A kolera ellen országoszerint igyekeznek megtenni a szükséges óvintézkedéseket. A csorvási előjáróság is kapott tehát egy szolgabírói rendeletet, mely szerint a vasúti állomásnál egy hordágy tartassék készletben. A község böles bírája e rendeletnek akként vélt legjobban megtehető, hogy minden vonathoz oda küldött egy rendőrt. A jegyző ezt látva, figyelmeztette a bírót, hogy talán csak nem az a szándéka, hogy esetleg érkező beteget a rendőr a hátán hordozza be? A bíró megfontolta a dolgot s magához rendelte asztalosát. Másnap aztán megjelent az állomás a rendőr egy feketére málzolt, jókora — koporsóval. Az emberek eleinte szörnyűködve futottak szét, majd kíváncsian kérdezték: „Mire lesz az a koporsó, Cira bácsi?” — „Koporsó? En is annak néztem, de a bíró ur azt mondja, hogy — hordágy! Ez az ablak rajta meg bizonyára arra való, hogy a beteg a pipáját nyújthassa ki rajta, ha éppen füstölni való kedve volna a nyavalyásnak.”

— Gyógykasság. Csatornai József szegvári lakos e hó 9-én lelakasztotta magát, mire észrevették, már megvolt halva.

Hirdetmény.

A „Szentesi Segélyegylet” megszűntével alakítandó „Szentesi-Hitelszövetkezet” részéről közhírré tétetik, hogy alapszabály tervezete elkészítettvén, folyó évi november 7-től december 1-ig a „Szentesi Segélyegylet” hivatalos helyiségében (Kajtár-féle ház) kitétetett, mely időtől fogva a hivatalos órákban bárki által megtekinthető.

Valamint közhírré tétetik az is, hogy a „Szentesi-Hitelszövetkezet” megalakíthatása végett említett helyen az aláírási ív is kitétetett és az abban kitüntetett feltételek elfogadása és részvényenkint 1 forint előleg lefizetése mellett 1886. évi december 1-éig részvényeket előjegyezni lehet.

Az alakuló közgyűlés határideje kellő számú részvények aláírása után fog kitűzteni és az érdekelt teleknek tudomására hozatni.

Szentesen, 1886. évi október hó 29-en.

A „SZENTESI HITELSZÖVETKEZET” szervező bizottsága.

Értesítés.

Alulírott tudatja a n. é. hölgyközönséggel, hogy Szegedről, hol a hajfűlést elsajátította, haza érkezett és a szakba vágó munkálatokat a legjutányosabb árért teljesít.

A n. é. hölgyközönség kegyes pártfogását kéri

tisztelettel

SZÉNYEI LIDIA,
fodrászónő.

Házszám: II. t. 26.

1623/886. tk. szám.

Árverési hirdetmény.

A csongrádi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a „Szentesi Takarékpénztár” mint végrehajtható Grünwald Ferencz és neje Regner Antonia végrehajtást szenvedő elleni 9977 frt 20 kr. tőkekövetés és minden járuléki iránti végrehajtási ügyében a csongrádi kir. járásbíró területén lévő, Csongrád város határában fekvő, a csongrádi 2760 sz. tjkben foglalt 9534. hrszámú 1500 négyszögöl terű és a csongrádi 3859. sz. tjkben foglalt 9533. hrszámú legelővel együtt o. ért. 799 frtra becsült legelőkre és azon levő épületek valamint a csongrádi 3859. sz. tjkben foglalt 9533. hrszámú 4¹⁹⁷⁹/₁₀₀₀ hold terű és a 9534. hrszámú fölön levő és 31,370 frtra becsült gőz-örlo és fűrészelő-malomra és így tehát összesen 32 169 frtra becsült legelőkre s azon levő gőz-örlo és fűrészelő-malomra és összes tartozékaikra, — a csongrádi 1097. sz. tjkben foglalt o. ért. 1800 frtra becsült 1669 hrszámú házra és reti illetekre, — a csongrádi 2476. sz. tjkben foglalt 8473. hrszámú 533 négyszögöl terű o. ért. 58 frtra becsült koloszi szőlőre, — a csongrádi 1184. sz. tjkben foglalt 6223 hrszámú 432 négyszögöl terű 54 frtra becsült öreg szőlőre, és a csongrádi 7061. sz. tjkben foglalt 2424. hrszámú 312 négyszögöl terű Grünwald Ferenc és Pap János nevén levő 24 frtra becsült bőkényi földre az árverést a megállapított kiküldetési árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi december hó 24-ik napján délelőtti 9 órakor a csongrádi kir. járásbíró által megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldetési áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 79 frt 90 kr., 3137 frt, 180 frt, 5 frt 80 kr., 5 frt 40 kr., 2 frt 40 kr. kesszpenzben vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában je zett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt övadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bírápénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Csongrádon, 1886. évi szeptember hó 11-én.

A csongrádi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság.

Sordovány
kir. aljárásbíró.

ÉRTESÍTÉS.

A „Szentesi Kölcsönös Segélyző Szövetkezet” alapszabályainak 11. §-a értelmében ezen szövetkezetben minden év elején lehet részvényt váltani s a szövetkezeti tagok sorába lépni. Ennekfogva értesítettnek a belépni öhajtott, hogy e végből az aláírási ív a szövetkezet hivatalos helyiségében minden szombaton délután és a polgári körben (özv. Tóth Józsefné házában) valamint a kör vendéglősnél Karai Jánosnál minden nap egészen folyó évi december hó 15-éig mindenki rendelkezésére áll.

Egy-egy részvény után a beíratási díj 40 krajcár, mely részvény aláírásakor lefizetendő, a heti betét pedig részvényenkint 20 krajcár, mely ujevótól kezdve lesz fizetendő.

Szentesen, 1886. november 20.

Az igazgatóság.

Ügyvédi iroda megnyitás.

Van szerencsém Szentese város igen tisztelt közönségével tudatni, hogy atyám Ehrlich József házában (III. tized 184. sz. a.) ügyvédi irodámat megnyitottam.

Szentesen, 1886. november hó.

Tisztelettel

Dr. Ecseri Lajos,
köz- és váltóügyvéd.

MEGHÍVÁS.

A „SZENTESI SEGÉLYEGYLET”-NEK

folyó évi december hó 5-én d. e. 9 órakor

Szentese város közgyűlési termében

tartandó

rendkívüli közgyűlésére

a t. részvényeseket van szerencsém meghívni.

TÁRGYSOROZAT:

1. Az egyleti vagyon felosztása végett fel számoló bizottság választása.
2. A tiszta nyeresemény 1%-tólójának hova fordítása iránti határozat hozatal.
3. Közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére kiküldöttek választása.

Szentesen, 1886. évi november 7-én.

Dósa Béla,
igazgató.

HIRDETÉS.

Van szerencsém a n. é. közönséget értesíteni, hogy Szentesen

Weisz Bernát-féle házban fehérmű gyárat

nyitottunk és ajánljuk kizárólagosan saját készítményű női és férfi ehérműinket, ugy szintén elfogadunk elkészítésre mindenféle menyasszonyi kelengyékét még azon esetben is, ha a hozzávaló árak nem nálunk lettek volna is vásárolva, s azokat díszesen, pontosan elkészítjük. Továbbá fértingeknél kijavításokat is elvállalunk. Azonkívül ajánljuk amerikai módon berendezett tisztító intézetünket a közönség figyelmébe. Divat- és rövidtáru szakmába vágó minden cikkben dús választékok tartunk. A fentebbiekkel valamint szépségi vászonnal és asztalneműekkel dúsán berendezett raktárunkat városunk és vidékünk t. közönségének becses pártfogásába ajánljuk maradvánk

tisztelettel

SCHERZ és SZEVERÉNYI,
első szentesi fehérmű gyára.

Brünni kelméket

elegans
őszi vagy téli
öltözetekre,

3,10 métert kitévő szelvényekben mindegyik éppen egy férfi öltözet-re elegendő. frt 3,50 igen finom frt 7,75 legelőnőbb frt 10,50 legeslegelőnőbb

valódi gyapjuszövetből
Falmersdon és Boy 1441
Kubétkokra méterje frt 2,50
egész 5 frt-ig. Lócsa frt 2,
25 egész 3 frt-ig. — Női posztok
méterje frt 1,25 krtól 2,50 krtig,
megkülöbözőknek is postá utánvét
mellet:

Féintuch-Fabriks-Niederlage

SIEGEL-IMHOF
BRÜNN.

Nyitlakozat: A fentebbi
ezék szövetei szilárd és izléstoljes
kivitel valamint kiváltképeni tar-
tosság által tannak ki. Ezek elism-
mert megbízható szilárdága és
rendkívüli munkaképessége egy-
szersmind az iránt is kezesseg-t
nyujt, miszerint csakis a legjobb
áru s pontosana választott minaké-
szerint lesz szállítva. Kivánatra
fentebbi raktár minaképpen a
gyen és bérmentve szolgál.

OLCSÓ BOR.

Tudatom a borkedvelő közönséggel, hogy nálam a Dósa-féle házban kitünő kerti bor literje 16 kr., kitünő ó-bor literje 20 kr. és kis üstön fött seprő pálinka literje 50 kr. — Ezen kívül kitünő ménesi vörös borok kaphatók 40 krtól 80 krtig.

Kiváló tisztelettel
Neumann Jónás.

2810/886. tk. szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szentesi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Vároci Imre egy is mint Vároci Krisztina meghatalmazottja szentesi lakos önkéntes árverési ügyében (a szentesi kir. járásbíró) területén lévő, Szentese város és határában fekvő, a szentesi 3859. sz. tjkben foglalt A f 221. rsz. alatt foglalt 1/165. sz. a. házra o. ért. 2771 frt, a szentesi 9774. sz. tjkben foglalt A f 4838. rsz. a. foglalt 3¹⁰⁰/₁₀₀₀ hold alsóréti nádasra o. ért. 366 frtban, a szentesi 5054. sz. tjkben foglalt A f 4839. rsz. a. foglalt 1185 négyszögöl alsóréti nádasra o. ért. 49 frt, a szentesi 6521. sz. tjkben foglalt A f 4840. rsz. a. foglalt 3¹⁰⁰/₁₀₀₀ hold nádasra o. ért. 366 frt és a szentesi 3818. sz. tjkben foglalt A f 3435/4. rsz. a. foglalt 996 négyszögöl szőlőre o. ért. 306 frtban ezenel megállapított kiküldetési árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi november hó 29-ik napjának délelőtti 9 órakor a szentesi kir. jbróság mint telekkönyvi hatóság hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldetési áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, kesszpenzben, vagy az 1881. évi LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt övadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bírápénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Szentesen, 1886. évi július hó 17. napján.

A szentesi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság.

2782/886. tk. szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szentesi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Lukos Sándor szentesi lakos végrehajtható Pepkó Pálné Csongrádi Julianna végrehajtást szenvedő elleni 400 frt tőkekövetés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a szegedi kir. járásbíró (a szentesi kir. járásbíró) területén lévő, Szentese város határában fekvő, alperesnek tulajdonát képező, a szentesi 13291. sz. tjkben foglalt 7249/4. hrsz. a. felvett 1⁹⁹⁹/₁₀₀₀ hold nagyonomási szántóföldjére, és a szentesi 11099. számú tjkben 1080. hrsz. a. felvett 302 négyszögöl udvarierű 1020 frt becsérték házára 763 frt és 1020 frtban ezenel megállapított kiküldetési árban az árverést elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi december hó 20-ik napján délelőtti 9 órakor az előírt telekkönyvi hatóság hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldetési áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis ehez képest a fentebbi egyesleges becsárának megfelelő összegeket kesszpenzben, vagy az 1881. LX. törvénycikk 42 ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8 §-ában kijelölt övadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881 LX t. c. 170. §-a értelmében a bírápénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Szentesen, 1886. évi szeptember hó 2-ik napján.

A szentesi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság.

BARTHA,
kir. aljárásbíró.

— Szép pelda a magyar hölgyeknek. Karacs Te rez, ez a művelt szellemű, nemes lelkű honleány, a magyar névelés egyik legérdemesebb uttörője, ki előrehaladt kora dacára most is élénken érdeklődik a köznevelődési ügyek iránt, legutóbb igen szép példát mutatott a magyar nőknek. Lelkes hangú levelet intézett az Erdélyi Köznevelődési Egylet titkárához s levelet így fejezi be: „A mit én egy idegen szegény, 79 évet élt nevelőnő tehetek, csekélység ama nagyszerű öszszeghez képest, mely már begyűlt az erdélyi köznevelődés javára, de azért bátor vagyok ime ez alkalommal ígéretet tenni, hogy régi szokásomhoz híven (mert 1836 óta krajcáros adóval járultam a nevelési ügyhöz is.) naponként egy krajcárral fogok a jövő hó elsejétől fogva a nevezett egylet pénztárába adni. Ez évenként 3 frt 65 krt tesz s ez összeget az újuló év napján (mídon az én kis kegydíjamat is fizetik), mindenkor pontosan befizetem. Nagyon örülök, hogy ha s hazánk legalább száz ezer leánya példámat követve, megtakarítható krajcárját felre tenni s szintén beküldeni. Évenként ez a 365 krajcár 365.000 frotot tenne.“

— A mézes hetek első napján. Weber, másként Takács Sándor, budapesti 30 éves vasesztetgályos f. hó 7-ikén egy leánynak „örök hűséget esküdött“. Másnap lákásról szó nélkül eltávozott s azóta vissza sem tért. Távozáskor nemcsak egy napos felesége szívét, hanem 30 frt készpénzt, és mintegy 150 frt értékű ékszer, arany órá, arany láncot és három gyűrűt vitt magával, melyek szintén a felesége tulajdonát képezik.

— Megjutalmazott udvariasság. A frankfurti vas uti állomáson f. év július havának egyik napján épen megindult a vonat, mikor egy öreg urnak a kupéből kiestett a kalapja. Egy fiatal vasuti hivatalnok töleme'te s a vonatra fölugorva átadta. Az idegen megköszönte a szívességet s megkérdezte a fiatal ember nevét és lakását. A napokban a szegény hivatalnok egy 500 márkás levelet kapott s a levélben ez volt írva: „1886. július havában megmentett cilinderemért szívélyes üdvözet és e kis elismerés. Ha akkor kalapom hiányzott volna, egy fontos ügyhöz későn érkeztem volna. Gróf X. . .“ A szegény vasuti hivatalnok nagyot bánt s megfogadta, hogy mindig udvarias lesz.

— Kolozsvári káposzta a bécsi delegátusoknak. Több bécsi delegátus jót hallott a híres kolozsvári töltött káposztáról s vágyukat fejezte ki az iránt, hogy vajha ők megkóstolhatnák azt az izléses nemzeti eledelt. Csendes óhajúak teljesedésbe ment. Egy ur közvetítésével Kolozsvár egyik legkitűnőbb gazdasszonya Benigni Sámuelné asszony ötven személynek való töltött káposztát küldött fel a delegáció tagjai részére.

— Lopások. Folyó hó 3—4 ik közötti éjjelen La josszában az uradalmi istállóból a kocsis kárára több ruhanevet és egy lópókrocot, a béres kamrájából a zárat föltörve 5 pár csizmát, szalonát és egyéb apróságot tolvajlottak el ismeretlen tettesek.

— Káromkodás — köznevelődés érdekében. A magyar ember rossz tulajdonságai közé tartozik a többi közt a káromkodás is. Ezt a meglehetősen sürűn nyilatkozó rossz tulajdonságot akarják most értékesíteni a tud. és műgyógyászok olvasókör tagjai a felvidéki magyar köznevelődési egylet javára. A kör helyiségében egy perszelyt állítottak föl, melybe az, ki beszéd közben vala mely „erősebb“ kifejezést használ, néhány krajcárt köteles dobni. Ily módon eddig már 7 frt gyűlt össze.

— Fölcsereít néphymuszok. Egy porosz testőrez red karmesterét nemrég különös kellemetlenség érte. Zenekarával egy diszebédén kellett játszania, hol a berlini orosz katonai meghatalmazott is jelen volt. Ebéd közben egy adott jekre az orosz néphymusz kellett volna a karnak eljátszani. Mily nagy volt azonban az egész társaság bámulata, mikor az orosz helyett egyszerre az osztrák néphymusz hangjai csendültek fel, hogy csak úgy harsogott belé a terem. A tévedést a hangjegyek véletlen kicserélése okozta.

— A herceggímás alapítványai. Simor herceggímás legújabb következő alapítványakat tett: 20.000 frotot a budapesti vakok intézetének, budapesti illetőségű szegény vakok számára; — 10.000 frotot a magyar írók segélyegyletének, 10.000 frotot a levál főgymáziumnak, 10.000 frotot a győri árvaháznak; 800 frotot a budapesti szegények közt való kiosztás céljából küldött és vegre 300 frotot a trsztemi táptintezetnek.

— A vendégszerető Moltke. Oltványi Pál szegedi prépost, ki néhány évvel ezelőtt Tátra Fűreden megismerkedett Moltke gróffal, s azóta paprikát szokott neki küldeni, az idén gratulált az ősz hadvezérnek születésnapja alkalmából és sajnálatát fejezte ki a fölött, hogy a gróf az idén nem kereste föl a Kárpátokat. Moltke erre a következő levélben válaszolt: „Tisztelt prépost ur! Örvendek, hogy Ön még emlékszik rám, s e hó 2 án kelt levelét nagyon köszönöm. Persze az én bizonytalan agg koromban alig lehet hónapokra kinyúló terveket kovácsolni, de azért remélem, hogy a jövő n, arat itt vidéken tölthetem s nagyon örvendek, ha Önt nálam láthatnám. Kitűnő tisztelettel híve Moltke gróf m. p. tábornagy. Creissan, 1886. nov. 5.“

— A cimitábla-festő boszuja. Sajátságos módon boszulta meg magát egy bécsi cimitábla festő a házi uron, ki neki nov. 1-én felmondott. A hurokkodás a magunk forma embereknek is kellemetlen, hát még a műteremmel bíró cimitábla-festőre nézve. Kapta tehát magát, öszszeszedte legfeketebb festékeit s legvastagabb pemzlijeit s másnap reggel a ház első emeleti falán, a ház egész hosszában óriási betűkkel ez volt olvasható: „M cinképfestő, igazságtalan felmondás miatt f. hó 15-től lakik Mariabiffrstrasse 61-ik szám alatt.“ Az utcán járó kelők jó-zút nevettek, mikor e szokatlan főbűnt meglátták, a háziur pedig dühében — egyebet nem tehetvén — majd megpukkadt.

— Furcsa csemege. Az oláhok köztudomás szer-

int nem valami nagy nyencek, de olyan eseményt még ők sem emnének meg jó szótukból, a milyet a napokban Ungureau Matei sászkaí fuvaros nyelt le. A szokatlan lakoma egy karánsebesi kocsmában történt. Uo-va Matei kavics szállítás közben tévedt be egy haragos kenyérre, egy-két korty pálinkára, idogálás közben valami fölött öszszeszóllalkozott a kocsmáros, s szolgálival, a miért aztán a vendéget a kocsmáros hatalmas pol-levessel traktáltta meg. Ez a leves azonban nagyon paprikás lehetett, mert Matei oly dűlbe jött-töle, hogy csemegéül bekapta és lenyelte a kocsmáros óráit.

— A mágocsi csendőrség Rosta Mária mezőkovács házi cigány nőtől egy lovat hamis lövelél miatt elkobozott.

— Szép szivárvány volt látható e hó 10 én délután 4—5 óra között az égbolt észak-keleti irányában. Sokan nézték a novemberben mindeusetre ritka égi tüneményt.

Irodalom.

„A mi nem egészséges.“ Egészségi tanácsadó. Német eredetiből jogositott fordítás. Budapest, Rabicsék Zsigmond kiadása. 1886. II. o. kiadás. Ára 30 kr.

Nincsen ugyan bja, nálunk a tudományos, sőt még a népszerű egészségügyi műveknek sem; de olyan, szinte dióhéjba szorított egészségügyi katede, a milyen a címben említett, mely röviden és velősen, időt rabló kitérések nélkül megmondja, hogy mi egészséges és mi nem, eddig csakugyan hiányzott.

A kiadó tehát dícséretesen cselekedett, midőn e jules művecske magyar for itásáról gondoskodott; noveli pedig érdemet, hogy új oles kiadást rendezett belőle, mely jó kiállítás mellett a német eredetinek alig felbe kerül. A könyvecske tíz fejezetben mindazt tárgyalja, a mi az élet minden viszonyai közt egészségügyi tekintetben szem előtt tartando, és mint nekifüzetten tanácsadó mindenkinek ajánlható.

Tartalma a következő: I. A levegő ártalmasságáról II. A víz és annak tisztatlanságáról. III. A fürdésnél követendő elővigyázati szabályok. IV. Az egő zségtelen lakásokról. V. A táplálkozás ól és pihenésről. VI. Ruházatunk egészségügyi szempontból. VII. Testünk és lelkünkéről VIII. Az iskolai egészségügyről. IX. A hivatás és ipartűzés egészségügyi szempontból. X. Egészségi szabályok az utazásnál.

A magyar háziasszonyok naplója. 1887-re a legértelmesebb naplár. Ára füve 1 frt, keménykötésben 1 frt 50 kr, diszkótébeben 2 frt; ajánlott küldéssel 20 krral több. Megrendelések legelőszérűben postautalvánnyal a „Magyar Háziasszony“ kiadóhivatalához Budapesten, V. ker. nagy-korona utca 20 sz. a. intézendők, azonkívül kapható minden könyvkereskedésben.

„Olvasókör“ szép irodalmi regény folyóirat 6-ik füzeté „A gálynarab menyasszonya“ című Brühl G. hírnemes író történeti regényét hozza folytatólag. A füzetek minden hó 1-én és 15-én jelennek meg; — egy füzet ára 25 kr. A folyóirat szerk szője Füllöp György Budapesten (stáció utca 31.) kéhez az előfizetési díjak is küldendők. Hat füzetet előfizetheti 1 frt 50 krral — 12 füzet ára 3 frt. Az előfizetők kitűnő regényeket majdnem fél áron vehetnek. A kik ez érdeklésítő regényeket olvassák, tudják, mily olesó és élvezetes művet szereznek.

Felolós szerkesztő és laptulajdonos: Balázsovits Norbert.

XXVIII. A jegyesek.

Mayers, az egyszer hűséges nádpalcája nélkül, de a helyett rendjellel diszitve O'Leary Falconerrel a bálterembe lépett. A pártfogó nagynehezen tudott eljutni Angusztá lady üléséhez s üdvözölvén a hölgyeket szívélyesen megrázta Ransom Dániel jobbját.

„Már néhány nap óta ohajtottam önt látni,“ szölt Ransom az öreghez, „s azon barátságért, melylyel meghívásomnak engedni méltóztatott, nem hagyom magamat megfosztatni azon kellemességtől, hogy lakásában fölkeressem. Valóban, uram, igen fontos szívességre akarom felkérni.“

„Talán még mindig kívánja tőlem Cnejus két gyöngyét?“ viszonzá vállvonva Mayers.

„Korántsem Azt ohajtánám, hogy egy terjedelmes tanulmányi tervet írásban készítene el egy fiatal szobrász számára s engem részletesen értesítene azon módról, mikép rendezze be magát tapasztalatai szerint egy művész Rómában.“

„Hm!“ jegyzé meg Mayers s azután folytató: „Husz éve, hogy Rómában nem voltam s teljesen járatlan vagyok abban, milép szokták magukat mai időben berendezni Rómában, vagy teszem másutt. Szabad-e kérdezmem, Ransom ur, ki az a szerencsés, kit Rómában szobrásznak kiképeztetni ohajt?“

„Egy fiatal ember, ki a legnagyobb reményekre jogosít föl s kinek neve ön előtt bizonyosan nem ismeretlen“

„Ugy?“ viszonzá Mayers. „Ha például fiatal szobrászaink valamelyikét gondolná“

„Igazá van, uram; az az ifju talán a legtehetségesebb, ki magát több idő óta egy angol szobrászati műteremben képeztetni ki“

„Az mindenesetre O'Leary Falconer,“ kiáltá Mayers.

„Beszéljen csendesebben!“ suttogá Ransom, midőn Maud öszszerezent s majdnem heves mozdulattal fejét az öreg ember felé fordította, ki négy-öt lépésnyire állott tőle.

„Jól van, ha az illető Falconer,“ viszonzá Mayers; „tehát mondhatom, hogy az ifjunak egy tanulmányi tervre sincs szük-

A polkának vége volt. Midőn Maud vendes helyére vissza akart térni, Honoria felállott és halványan lady Angusztá felé tántorgott.

„Istenem, mi bajod?“ kérdezé tőle.

„Semmi, de már azelőtt is rosszul éreztem magam“

Ransom karját nyujtotta neki s szobájába vezette. Lord Henry, a legjobb ember a világon, Ransomot követte s aggodalmasan kérdezte: mi baj érte consinejét. Fölvette felső kabátját s kijelentette, hogy azonnal ő maga siet orvosért.

A komornák levetköztették Honoriát s a fényes bál ruha helyett pongyolaruhába öltöztették.

„Fanchon!“ kiáltá lord Henry, s jelentsen be Ransom kisasszonynál.“

Midőn a lord a szobába lépett, látta, hogy Honoria fejét a pamlag párnájára hajtá s zokogás közt alig érthetően dadogá:

„Meg vagyok ölle! Megtörte szívemet!“

„Istenem, szép cousinom,“ szölt lord Henry kezét Honoria karjára téve, „azt hittem, hogy valami veszedelmes betegségi roham támadta meg s most szavaiból azt következtetem, hogy valakinek magatartása miatt panaszkodik.“

Honoria gyorsan tüntette el könyeinek nyomát s felemelte fejét. Szándéka volt lord Henryt szemrehányásokkal illetni, magától határozottan elutasítani, de a máskor oly ügyes nyelv nem talált most szót, hogy a lorddal tudassa, mily érzelmek dultak még néhány perccel, sőt pillanatokkal azelőtt keblében. És valóban, mily vétekekkel szándékozott Honoria vádolni a fiatal lordot? Talán volt neki joga rá vagy szerelmére? Valóban nem volt. Avagy erővel akarta-e fölyitni lord Henry szemét szemrehányásaival hogy szive titkát lássa?

Azokban eltekintve e kérdésektől Honoria semmi áron sem lett volna képes a fiatal emberre haragudni, midőn maga előtt látta, amint félreismerhetlen részvétellel szemébe nézett. Már tekintete is lefegyverezte, s ama sietsége, melylyel szobájába követte, ama készsége, melylyel maga akart sietni orvosért, nem képezte-e legvilágosabb bizonyítékát annak, hogy Honoria érzelmeit viszonzozza?

Néhány pillanatig fürkészőleg nézett Honoriára s azután mondá:

„Kegyednek Ransom Dániel ural néma szerepe volt, ugyebár?“

Kölcsön 6% és 5%-ra.

Minden önjogi személy, kinek önfentartására állandó jövedelmei vannak, úgy m. háztulajdonos, gazda, bérlő, iparos, kereskedő, hivatalnok stb. kaphat közbejöttöm útján egy BUDAPESTI HITELSZÜVETKEZETTŐL 100 frttól 2000 frtig 3 év alatt postautalvány útján visszafizetendő 6%-os személy hitel kölcsönt.

5%-os bank-kölcsön

közvetítették 400 frttól kezdve egy millióig földbirtokra 17 évre 5%, 32 évre 2% és 40 1/2 évre 1% tőke-törlesztéssel. Jó anyagból épült városi házakra 25 évre 2 1/2% tőketörlesztéssel. Házkölcsönöknél megállapítandó becslési költség előre leteendő. Földbirtoknál az évi állami földadónak 40—50-szeres összege kölcsönként adatik. Nagyobb tőketörlesztést bármikor eszközölhet. Folyamodónak kell hozzám telekjegyzőkönyvet, adókönyvet és kataszteri birtokívet beiktatni. Értékpapírokra a bank a tőzsdei árfolyam 3/4-ed része erejéig kölcsönt ad, esetleg értékpapírokat vesz és elad. — Válasz és portóköltség fejében 30 kr. levélbélyegben kéretik, e díj nélkül válasz nem adatik.

Pollák János,

bizományi és ügynöki irodája, Budapest, VII. csömöri ut 37. sz. 1. em.

Huzás már a jövő hónapban.

Kincsem 1 sorsjegy 11 csak 10

Főnyeremény készpénzben

50.000 ft

10.000 ft, 5000 ft 20% lev. // 4788 pénznyeremény.

A magyar lovar-egylet sorsjegy-irodája: Budapest, vaczi-utca 6. sz. „Kincsem-sorsjegy”-ek kaphatók e lap kiadóhivatalában.

Hirdetés.

A ref. egy háztulajdonában levő bolt helyiséghez tartozó egy szoba, konyha, éléskamra és egy mellék folyosó kiadandó, s ugyanott egy jó házból való fiu tanoncuzul felvétetik; — értekezni lehet:

BURIÁN JÓZSEF
kereskedővel.

Gépjavitó műhely.

Alulírott b. tudomására adom a n. é. közönségnek, hogy Héja Ignác ur házában (vásárhelyi utca 45. sz. alatt)

GÉPJAVÍTÓ MŰHELYT

nyitottam.

Elfogadok bármily rossz állapotban levő gőz-, cséplő- és vetőgépet, konkolyozó és szelelő rostákat, szeeska- és burgundi-vágókat, kukorica morzsolókat, tűzi fecskendőket, szoda- és motor-gépet javításra s átalakításra — mű- vagy vám-malom felszerelését és minden e szakmába vágó bárminemű munkákat felelősségre és jótállás mellett eszközölök.

Továbbá varrógépeket a legpontosabban s legjutányosabban és gyorsan készítek — festek, aranyozok és ezüstözök.

Varrógép részeket nálam is kaphatni.

A n. é. közönség becses pártfogásáért esedezik alázatos szolgálja

SZABÓ LOVÁSZI JÓZSEF,
szerelő géplakatos és gépész.

„Nem értem, lord Henry,” viszonzá Honoria, miközben arvonására felbő huzódott. „Őn a köztem s Maud testvérem köti rangfokozatra céloz; de biztosítom önt, hogy e tekintetben tévedésben van. Magam óhajtottam, hogy Maud az estély királynéjának bámultassa magát, mert valóban csak ily módon tudja igényeit érvényesíteni.”

Lord Henry egy darabig gondolkozott, azután mosolyogva mondá:

„Ah, Ransom kisasszony, most vélem feltalálhatni szeszélyének kulcsát, melylyel — őszintén mondva — ijedségbe ejtett. Kegyed az örökké névető lord Antrimra boszankodott, ki, midőn kegyed a polkát nem fogadta el, táncrendjét mint valami fogadási naplót vette elő, kegyed nevét beírta s biztosította: hogy minden szeszélye dacára végig fogja vele táncolni a polkát.”

Honoria kedvetlenséget mutatott; de lord Antrim eljárását kiverte fejéből néhány perc múlva.

„Lord Antrim soha sem volt oly szerencsés,” mondá futólagosan Honoria, „hogy okos emberek bolondságaival törődne.”

„De az imént, kedves cousin, még is azt mondta, hogy megtörte szívet . . .” vélekedék lord Henry.

„Őn hallotta ezen szavakat,” viszonzá Honoria, miközben arca biborpiros lett, „és én nem szándékozom azokat eltagadni, vagy azok elferdítése által oly jelentést adni, mely kíváncsiságát kevésbé fokozná mint a felkiáltás eredeti értelme. Azt mondtam, hogy valaki meg törte szívemet; jól van, mylord, de akkor lord Antrimra épen nem gondoltam.”

„Talán csak nem én rám?” kérdezé a legnagyobb elfogultsággal Henry, miközben arcáról le lehetett olvasni, hogy kezdi az igazságot sejteni.

„Hátha úgy állana a dolog?” suttogá Honoria, miközben szemé tele jött könnyel. „Őn ne tudta volna”, folytató némi indulatossággal, „mily érzelmek vettek rajtam erőt, midőn nem mára és holnapra, hanem mindenkorra hivatalosan kellett lemondanom az elsősről testvérem javára? Valóban, lord Henry”, mondá indulatosan, „a mai éjszaka Ransom Dániel és lady Augusztia fogadott leányát ép oly mélyen taszította le, a mily magas fokra saját leányukat emelte. Az árva leánynyal szemben, ki pariaként ott ült,” — Honoria alig tudott szólni a zokogástól — lord Percival Henryknek lehetett volna anyyi szí-

vessége, hogy emlékezzék rá, miszerint ily időtájban Párisban összes első táncimra volt előjegyezve.”

Kivett egy kis jegyzéket kebléből s megmutatta lord Henrynek a föle irt sorokat.

A fiatal ember tetőtől talpig reszketett. Gyorsan tett előre egy lépést, megfogta Honoria kezét s fölkiáltá:

„Oh Honoria, legdrágább Honoria . . . Mikip mertem volna ígéretemre számítani, melyet nekem Párisban, mint hiszem, csak azért tett, hogy azon este teljes szívéből nevetessen rajtam, midőn nevémet egész komolysággal táncrendjébe jegyeztem . . . Boldog, fölötté boldog vagyok, imádtott Honoria!” kiáltá lord Henry, a szép hölgy kezét megcsókolván, „s legyen szabad kérem, hogy még ma éjjel táncba vihessem.”

„Nem, nem!” mondá elutasítólag Honoria.

„Őn kételkedik Ransom Dániel és Augusztia lady megbocsátásában,” kérdezé lord Percival, „ha nyíltan bevallja, mi okból hagyta el oly hirtelen a termet? Bizonyára nem; kegyed tudhatja, habár felindulásában kemény ítéletet nyilvánított, hogy szülei lehetetlen, hogy jobban szeressék Maudot mind kegyedet. Ugyebár, imádtott cousin, Ransom Dániellel és Augusztia ladyvel tudatom, hogy meg fog újra jelenni a teremben . . . ne utasítsa el kérésemet . . .”

„Megjelenek,” viszonzá nagy nehezen Honoria. „Mondja meg apámnak; hogy félóra múlva jöjjön el értem.”

Lord Henry meghajtá magát s eltűnt. Honoria kezét tördelte. Ismét nem volt bátorsága a lordnak, hogy vallja be szerelmét s mondja meg neki, hogy nyilatkozni fog Ransom előtt s megkéri kezét, a mint ezt az általa mondott utolsó szavainál még várta. Mindazáltal ez a jelenet örömmel tölté el Honoria szívét: bizonyos volt benne, hogy lord Henry fölfedezte szerelmét s nem csalódott, midőn a meglepetés mellett Henry szemében a szerelem fellobbanó lángját megpillantani vélte, mely mint valami varázsütésre öntudatra ébredt.